

Пісня

Симоненко Василь Андрійович

Що ярами глибокими, степом та лісами
Йшли козаки проти хана, блискали списами.
Гей, іржали ситі коні, вороні й булані,
Майоріли короговики у густім тумані.
Попереду на баскому на коні гарячім
Їхав славний Конашевич — кошовий козачий.
Ішли бити татарина, табуни займати,
І ревіло над степами грізне "ой, гай, мати".
Ой, гай, мати! Ой, гай, мати! Ой, широкі ниви —
Прийдем в гості к бусурману, натворимо дива.
Ой, гай, мати. Ой, гай, мати. Гай, та не загайся —
Не весілля, а поминки відправлять збирайся.
Та не плач ти над труною, не зітхай важенько,
Краще в пісню свою тугу вилий, стара ненько.
Щоби слава наша в пісні ожила з віками,
Щоб гордилась Україна нами — козаками.

8.XII.1955

Джерело: *Симоненко В. А. У твоєму імені живу.* — К.: Веселка, 1994.Постійна адреса: http://ukrlit.org/symonenko_vasyl_andriiovych/pisnia